

Carroll Chase (1878–1960)

Medicin och frimärken

av Ørn Graham

Carroll Chase hade ett starkt intresse för forskning, både inom medicinen och filatelin. Och trots att den tidens främste filatelistiske forskare påstod att hans plåtningar av 3-centaren från 1851 var av ringa värde för filatelin, slutade Chases forskarbana med att han fick filatelistiska utmärkelser som få förunnats.

Carroll Chase

Carroll Chase föddes i Windham i staten New York den 18 september 1878. Han följde i sin faders fotspår, och fick sin utbildning bland annat vid Long Island College Hospital, där han tog sin examen 1899.

På den här tiden arbetade Pierre och Marie Curie med ämnet radium, och man hade just upptäckt vilken enorm betydelse den radioaktiva strålningen hade på svåra cancersjukdomar.

Medan Chase väntade på att få möjlighet att öppna egen läkarepraktik, studerade han ivrigt radiumet och dess möjligheter. Han läste allt han kom över i ämnet, och sammanställde ett stort bibliotek med amerikanska och franska skrif-

ter om det. Hans entusiastiska forskningsarbete på området ledde också till att han blev en av de första medlemmarna i det då nyligen etablerade American Radium Society.

"Ringa värde för filatelin"

Carroll Chase började samla frimärken vid sju års ålder, men det verkligen seriösa forskarintresset inom filatelin vaknade först 1907, då han på grund av sjukdom större delen av dagen var bunden till sängen i hemmet. Han bröt dagarnas enformighet med att ta fram ett gammalt frimärksalbum ur ett skåp, och dessutom hittade han en cigarrlåda med en stor mängd rödbruna 3-centsmärken från 1851–1857.

Chase började korresponde-

ra med John Luff (se Nordisk Filateli nr 8–2004*), och fick då veta att en rekonstruktion av tryckplåtarna till denna frimärksutgåva var så gott som omöjlig, på grund av det stora antalet tryckplåtar som använts. Luff menade också att sådana rekonstruktioner skulle ha "ringa värde för filatelin".

Enorma frimärkshögar

Dessa svårigheter tycks endast ha uppmuntrat Chase i försöken till en plåtrekonstruktion, och de följande åren plockade han till sig oerhörda mängder av 3-centaren från 1851.

Denna valör utgavs då portotaxan sänktes i USA, och tjänade länge som normalfran-

forts sid 6.

När man specialsamlar något så vanligt som USA:s 3-centsmärke från 1851–1857 blir det onekligen mer intressant med en sådan här makuleringstämpel. Denna användes i Downieville, Kalifornien, och brevet har tidigare ägts av Caroll Chase.

forts från sid 4.

kering för vanliga brev i första viktclassen. Det gavs ut cirka 1 020 869 000 exemplar av dessa märken och både med och utan perforering.

Detta plåtningsarbete som Chase nu påbörjade blev vida känt, och när handlare fick in stora partier med dessa märken tog de alltid kontakt med Chase, som först av alla fick plocka åt sig det som fanns av strips och block av utgåvan. Hos en handlare kunde Chase direkt köpa märkena för 30 cent per 100, medan han hos

en annan kunde gå igenom ett lager på 12 000 märken för att försöka finna vad han sökte.

Omfattande publikationer

De skriftliga arbeten Chase publicerade blev alla mycket väl mottagna av läsarna. Uppmuntrad av detta började han i samarbete med Arthur Owen och William Sprague, att skriva artiklar i Philatelic Gazette under titeln "A Detailed History of the General Issues of the United States Postage Stamps from 1847–1900". Detta var ett ambitiöst projekt som publicerades i tidningen 1915–1916.

Men än mer ambitiöst och betydelsefullt var Chases pionjärarbete med USA:s första frimärksutgåvor. Detta arbete publicerades i nio utgåvor av Philatelic Gazette under rubriken "The United States 1847 Issue 1916–1917". Större delen av detta arbete kom senare att ingå i Lester Brookmans publikation om 1847 års utgåvor, utgiven nästan 30 år senare.

Första världskriget i Frankrike

Redan innan USA gick med i första världskriget 1917 anslöt sig Chase till den franska armén, och arbetade som kirurg vid olika fältlasarett. Han utmärkte sig flera gånger och tilldelades bland annat hederslegionen.

Under denna tid glömde han trots allt inte sitt frimärksintresse, och började nu ivrigt

Även detta brev fanns med i Chases samlingar. Försändelsen har befordrats med "Noisy Carrier" som behandlade post bland annat till skepp som inte kunde vänta på posten. Försändelsen har lämnats till nästa avgående fartyg som skulle samma väg som adressatens.

**Brev med marginalexemplar av 3-centsmärket från 1851. Chase plåta-
de detta märke till 10R2, och just
detta vackra exemplar har fått namn
efter sin tidigare ägare och kallas i
våra dagar "The Chase copy".**

studera den franska filatelin. När kriget var slut och Chase återvände till sin praktik i New York, fick han ekonomiska svårigheter, och sålde stora delar av sina samlingar. Hans vackra samling med USA:s utgåvor 1847 köptes intakt 1919 av Ernest Ackerman (se Nordisk Filateli nr 9–2002*). Men Chase behöll alla sina 3-centsmärken 1851.

Skandaltal som ordförande

År 1922 blev Chase vald till ordförande i American Philatelic Society. Då han skulle hålla sitt anförande när han tillträdde, var han så nervös att talet blev en skandal. Det innehöll flera historier som ingen tyckte var roliga, och här fanns inte ett enda ord om filateli eller om den förening som han precis hade blivit vald till ordförande i. Trots detta trycktes talet i The American Philatelist.

Chase fortsatte sina studier av 3 cent 1851, och i januari 1922 började The American Philatelist publicera resultaten av dessa forskningsarbeten. Chase identifierade mängder av förändringar i de tryckplåtar som användes till tryckningen av de opererande 3-centsmärkena, och till slut hade han lyckats identifiera 2 600 olika tryckvarianter.

Auktion i Boston

Det är inte så underligt att Chase så småningom tröttnade på frimärksutgåvorna 1851–1857, och i maj 1925 bjöds hela samlingen ut hos Daniel F. Kelleher i Boston. Auktionen räknas än idag som den mest betydelsefulla som någonsin arrangerats med dessa utgåvor.

**Oerhört sällsynt frankering med det
rödbruna 3-centsmärket. Tidigare
ägt av Carroll Chase.**

Fem av budgivarna köpte mer än halva auktionen, och bland dem fanns Ashbrook, Emerson (se NF nr 6–2005*) och Ward (se NF nr 4–2005*). Auktionen inbringade omkring 43 000 dollar.

Auktionen i Boston innehöll inte något från den specialiserade samlingen med 3 cent 1851–1857 som Chase hade samlat samman. Från denna samling i 23 band visades fyra ramar vid den internationella utställningen i New York 1926, och belönades då med juryns hederspris.

Inge betalt för arbetet

År 1928 bjöd Philip Ward ut flera av de rekonstruktioner som Chase hade satt samman av tryckplåtarna för 3-centsvälören 1851. Här fanns 22 kompletta rekonstruerade tryckark med 200 märken i varje. Rekonstruktionerna bjöds ut till priser som inte låg mycket

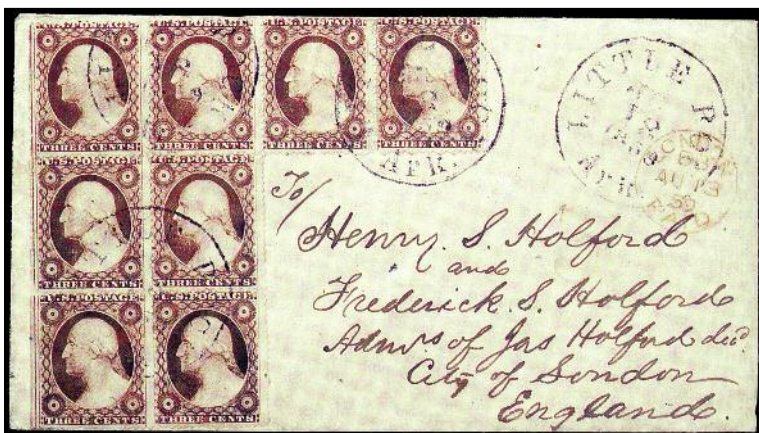
över vad man annars måste betala för motsvarande mängd oplåtade märken. Det arbete som Chase hade utfört avspeglade sig alltså inte i dessa priser, och saken blev inte bättre av att ingen av rekonstruktionerna blev sålda, trots de moderata priserna.

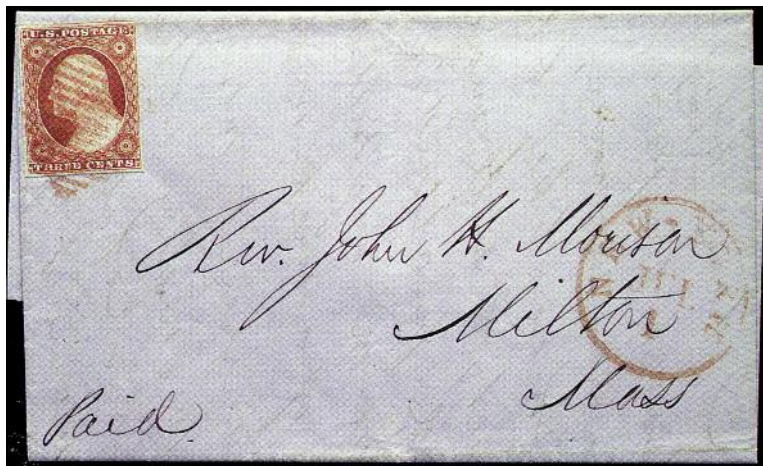
Åter till Frankrike

Som så många andra fick även Carroll Chase känna av de ekonomiska svårigheter som orsakades av börskraschen och depressionen i USA 1929. I denna situation bestämde han sig för att lämna USA. Han flyttade till Paris, och lyckades här genomleva den svåra internationella ekonomiska kris som uppstod efter börskraschen i New York.

I Paris återupptog han sitt intresse för den franska filatelin, och fick tag på många fina

forts sid 8.

Förstadagsbrev med USA:s 3-centare 1851. Sålgt från Louis Grunins samling hos Christie's i New York 1987 för då motsvarende 106 000 norska kronor.

forts från sid 7.

objekt, bland annat hos Theodore Champion.

Felsänd kappsäck

På nytt vaknade forskarintresset hos Chase, och 1936–1937 publicerade Philatelic Journal of Great Britain en serie artiklar av honom under rubriken "Early Postmarks of France".

Den tyska ockupationen av Frankrike medförde att Chase måste fly från Paris. Hans resa genom de tyska linjerna till Portugal genomfördes lyckligt, med frimärkssamlingarna gömda under en falsk botten i kappsäcken.

Väl ankommen till Portugal gick Chase ombord på fartyget Siboney som anlände till New York den 28 februari 1941.

Då konstaterades att kappsäcken med frimärkena inte hade kommit fram till New York, utan på grund av ett misstag sänts till Spanien. Efter ett frenetiskt sökande, hittades kappsäcken, och frimärkena kunde återförenas med sin ägare.

Mycken heder

Chase slog sig ner i Milford i New Hampshire, där han fortsatte sin filatelistiska forskning. Det är ett faktum att han lyckades rekonstruera alla de tretton tryckplåtarna som användes för framställningen av 3-centsmärket 1851–1857.

Chase blev speciellt hedrad när The National Philatelic Museum 1951 markerade hundraårsjubileet för dessa utgåvor.

Carroll Chase dog den 11

maj 1960. Under sitt filatelistiska forskarliv blev Chase hedrad som få. År 1924 fick han skiva på "Rullan" och 1930 hedrades han med Crawford-medaljen. År 1931 mottog han Lindenbergmedaljen, och dessutom fick han John Luff-priset 1944 och Alfred Lichtenstein-medaljen 1954. Han fick också en plats i APS Hall of fame 1960.

Den vackra Frankrikesamlingen som Chase hade samlat samman styckades hos Harmer, Rooke i New York, och Samuel C. Page sålde stora delar av 3-centssamlingen, däribland de tretton kompletta rekonstruktionerna av tryckplåtarna. □

* De storheter inom filatelin som författaren refererar till i artikeln och som markerats med *, finns även att läsa om på vår hemsida

www.filateli.se

Tryck på länken "Smakprov".

År 1951 markerade National Philatelic Museum 100-årsjubileet för utgåvorna 1851–1857, bland annat med en speciell utställning. Vid detta tillfälle fick USA:s stora filatelistiska forskare Stanley Ashbrook och Carroll Chase speciell uppmärksamhet.

Sällsynt frankering från Kalifornien vilken på sin tid tillhörde Chase.

